

stiske Lære, saaledes at man der skulde kunne høste særlig gode Erfaringer, det tvivler jeg om.

Martin Hansen: Jeg beklager, at Landbrugsministeren ikke bryder sig om Lovforslaget, hvis Ordet „periodevis“ gaar ud af det, thi jeg har den Opfattelse, at det, der er Samfundets og Lovgivningsmagtens Opgave, er at skabe Betingelse for, at de flest mulige Mennesker kan komme i Virksomhed, kan komme i Besiddelse af eget Brug, og jeg mener, at naar vi stiller ikke alene den Jord, vi i Øjeblikket har, men ogsaa den, som Samfundet senere erhverver sig, til Raadighed for den, der vil bruge den, og yder et Laan, der svarer til Jordværdien og $\frac{7}{8}$ af Bygningsværdien, har man derigennem skabt Betingelserne for, at en Mand med meget faa Penge kan komme i Besiddelse af et saadant Brug. Nu forstaar jeg meget vel den Tanke — og den interesserer mig i øvrigt meget stærkt —, der ligger til Grund baade for den højtærede Landbrugsministers og det ærede Medlem fra Lejres (N. Frederiksen) Opfattelse, at det, de vil, er at forhindre den Spekulation i Jord, som i Øjeblikket giver sig saa stærke Udslag. Det kan være, vi ikke er uenige i selve det Spørgsmaal, men man maa ikke glemme, at man lægger en forøget Skat paa Jorden. Det vil føre med sig, at ved Omvurdering af Jorden vil denne Skat nedsætte Jordens Værdi, og saa har man skabt lige saa mange Agitatorer, som der er oprettet Brug, for, at Skatten skal over paa Jorden, Naar alle Landbrugere er stillede ens, er Vilkaarligheden faldet bort, men naar man indretter det saaledes, som der her er Tale om, laver man bevidst en Klasse af Mennesker, som vil sige: Nu vel, lad os faa Skatten paa Jord, for den betaler Samfundet for mig. De nuværende Jordbrugere derimod beholder deres Prioriteter og betaler Skatten, og deres Formue bliver simpelthen konfiskeret. Men naar man vil gennemføre en saadan Beskatningsform, skal Staten selv erfare, hvad det betyder, saa den kommer til at dele Kaar med andre. Det er i Virkeligheden min Hovedanke, for lægger man en Skat af

8 Kr. pr. Td. Land, vil man, naar man kommer til en Vurdering, nødvendigvis sige, at den Jord er 200 Kr. mindre værd pr. Td. Land, og vedkommende, der har den Jord, beholder den samme Afgift, medens en anden faar dette Plus i sin Skat. Jeg vil ikke bevidst være med til at skabe et Modsætningsforhold mellem Jordbrugere, men jeg vil, at Vilkaarene skal være ens for os alle, og vi skal overveje, hvad det er, vi gaar ind til, naar vi vedtager denne periodiske Vurdering.

N. Frederiksen: Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkjel) angaaende Adgangen til at gøre sine Meninger gældende indenfor Husmandsorganisationerne, at gennem en lang Aarrække har vi holdt Hundreder af Møder, og de allerfleste har været offentlige. At de Herrer ikke har gjort deres Indflydelse gældende, maa bero paa, at de har manglet en officiel Indbydelse til at komme til Stede. Men jeg maa sige, at skulde vi have sendt dem en saadan, vilde det være at vise dem mere Ære, end vi plejer at vise andre Mennesker.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), at det forbyrser mig, at han kan interessere sig saa stærkt for Reformer, der modvirker Jordspekulationen, naar han dog ikke i dette Tilfælde vil følge sin Partifælle, det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen), der i Kommissionen er gaaet ind paa at følge den Fremgangsmaade, Flertallet tilraader. Interesse for en Sag er udmærket, men den skulde helst følges af Handling i den rigtige Retning, Handling, som kan modvirke det, man interesserer sig for at modvirke. For øvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han taler om, at der vil blive oprettet en Klasse Jordbrugere, som har andre Interesser end de øvrige, maa det være ham en Trøst, at de Tusinder af mindre Jordbrugere i Danmark, der Gang paa Gang har fremsat deres Krav i den Retning, er Besiddere af Landejendomme, der ikke er bange for, at disse Krav bliver fremsat, selv om de ikke i Øjeblikket direkte ser deres Fordel deraf, men de ta-